

ПИЕТРО НАРДИНИ
КАПРИЧИИ
ЗА СОЛО ЦИГУЛКА

PIETRO NARDINI
CAPRICCIOS
POUR VIOLON SOLO

ПИЕТРО НАРДИНИ
PIETRO NARDINI

Sehr geehrter
Prof. Max Rostal
mit großer
Verehrung
E. Guenewa
Leipzig
1922

КАПРИЧИИ ЗА СОЛО ЦИГУЛКА

CAPRICCIOS POUR VIOLON SOLO

Редактор
ЕЛЕНА ГЕНЕВА

Redakteur
ELENA GUENEVA

НАУКА И ИЗКУСТВО * НАУКА И ИЗКУСТВО
София — 1969 — Sofia

С разцвета на цигулковото изкуство през 18 в. и с появата на все по-сложни произведения изниква необходимостта от разширяване и усъвършенстване на техническите и художествените изразни средства на изпълнителя. Мнозина цигулари-композитори от различни школи и националности се обръщат към създаването на специални упражнения, каприции и етюди, целеци овладяването на различни технически похвати. За съжаление, само известна част от това наследство на миналите епохи е достигнало до нас. Голям брой произведения са изчезнали, други — в ръкопис се съхраняват в различни библиотеки. По такъв начин много от създаденото, от вече постигнатото, остава неизползвано и без практическо приложение. Едно от произведенията, запазило и до днес своята стойност и практическо значение е съхранявящият се под № 15861 в Берлинската държавна библиотека манускрипт на два сборника каприции за соло цигулка (I сборник — 50 каприции, II сборник — 60 каприции), означени с името на Нардини.

* * *

Пиетро Нардини е един от най-значителните италиански цигулари през втората половина на 18 в. — изпълнител, композитор, педагог, най-виден и ярък представител на Тартиниевата школа. Роден е в Ливорно през 1722 г. Към двадесетата си годишна възраст е изпратен да учи в Падуа при Тартини, на когото става най-любим ученик. В 1740 г. се завръща в родния си град, участвува дейно в музикалния живот и работи упорито, със страст, за усъвършенстването си като цигулар, следвайки указанията и примера на великия си учител. Тук започва и активната му педагогическа дейност. През годините 1762-1765 е камерен музикант, а от 1763 — концертмайстор на придворния оркестър в Шутгарт. От 1766 г. Нардини е отново в Ливорно, като се посвещава предимно на композиторско творчество. Няколократно посещава Падуа, за да се грижи за тежко болния си учител, към когото е синовно привързан. През 1769 г. Нардини е поканен във Флоренция за концертмайстор и диригент на Придворната капела. Неговата разностраница музикална дейност дава отражение върху цялата художествена култура на града. В 1793 г. Флоренция се прощава с Нардини — обичан и ценен от всички като музикант и човек. С него си отива един от последните представители на „златния век“ на цигулката в Италия.

От мемоарната литература и впечатленията на музиканти от това време като Ч. Бърни, Л. Моцарт, Кр. Ф. Шубарт, А. Гировец и др. се вижда, че Нардини е бил голям музикант и цигулар владеещ до съвършенство инструмента си — удивително отзивчив в неговите ръце. Изтъква се богатата му, благородна душевност, изключителна красота и напевност на тона, способността му да предава чрез музиката най-тънки нюанси на чувствата и преживяванията, заради което е наричан *Celebratissimo professore di violino*. Особено силно е било въздействието от изпълнението на бавните части на собствените му сонати, концерти и пиеци. Възхищение е извиквала и великолепната му лъкова техника. Ръководейки се от художественото кредо на своя учител, той е чужд на ограничения техницизъм и самоцелна бравура. Естетическите принципи на Нардини придобиват още по-голямо значение като се имат предвид процесите на упадък в италианската цигулкова култура към края на столетието в областта на композиторското творчество и на изпълнителското изкуство — увлечение по външно виртуозното, технически смайващото, в уцърб на художественото съдържание.

Нардини е най-крупният продължител на традициите на Тартини и в педагогическата област. Негови ученици са: Б. Кампаньоли, Г. Брунети, Дж. Мориани, Ф. Джулиани, Дж. М. Лукези, Ф. Соци, Ф. Вакари, Полани, Дж. Агус, Т. Линли, В. Пихл, Фр. В. Руст и др. Подобно на своя учител, той се стреми да изгражда учениците си като хармонично развити музиканти с индивидуален изпълнителски облик. Нардини е последовател на Тартини и по отношение проблема за единството на техническите и музикалните задачи при обучението — основен въпрос на музикално-педагогическото изкуство.¹⁾ Нардиниевите каприции, съчетаващи тези две страни, красноречиво потвърждават прилагания от него на практика принцип. Отдавайки голямо значение на свиренето в ансамбъл, той пише за своите ученици с учебна цел струнни квартети, трио-сонати, дуети. Нардини не е написал методическо ръководство — школа за цигулково обучение. Косвена представа за педагогическите и методическите му принципи се добива до известна степен чрез школата на ученика му Кампаньоли — „*Metodo per violino*“ (1797 г.). А едно от нейните най-големи достойнства е стремежът към постигане на единство в музикалното и техническото развитие на ученика още от първите му стъпки. Влиянието на Нардини като педагог надхвърля пределите на Италия. Представителите на Падуанска школа, между които на първо място Нардини, играят значителна роля в развитието на френската, австрийската, немската, чешката, английската, испанска цигулкова култура. По такъв начин цялото европейско цигулково изкуство и педагогика изпитват влиянието на Тартиниевата школа.

Нардини пише предимно за цигулка. Създал е около 30 сонати за соло цигулка и басо континуо, 6 трио-сонати, соната за соло цигулка, 10 концерта за цигулка, 12 сола за цигулка и басо континуо, цигулкови дуети, 6 струнни квартета, сонати за чебало, оркестрови увертюри и др. Много от тези творби са в ръкопис. Следвайки традициите на Падуанския майстор, той същевременно създава свой личен стил. В творбите му са съчетани барокови и раннокласически стилови елементи. Нардини с право

¹⁾ Тартини създава „Изкуството на лъка“ също така за работа с учениците си.

може да се счита за рънен класик на италианската цигулкова музика. Произведенията му носят отпечатъка на благородната му и хармонична личност. Пропити са от пленяваща melodичност, непосредствена експресивност, лиричност, нежност и грация; същевременно те имат и една типична италианска окраска. С най-значителна художествена стойност са сонатите му и особено тези с *Adagio broadés*, при които ярко е проявено и голямото му маисторство в орнаментиката. Нардиниевите произведения са оказали значително влияние върху цигулковите концерти и ранните струнни квартети на В. А. Моцарт.

Особено място в творческото наследство на Нардини заемат капричите за соло цигулка. Не разполагам със сведения кога точно са създадени. Според Мозер, може да се предполага, че са писани в периода след обучението при Тартини, а вероятно и през годините прекарани в Германия. Затова дава основание и фактът, че между капричите има и 18 фуги. Възможно е запознаването му с произведения на старата немска цигулкова литература и със сонатите и партитите за соло цигулка на И. С. Бах да е дало подтик за написването на тези фуги. Ако капричите са създадени през периода 1740—1765 г., Нардини може да се счита за един от първите цигулари-композитори, които пишат капричии за соло цигулка (капричио, като техническа пиеса с предназначение близко до това на етюда).¹⁾ През последните десетилетия на 18 в. този жанр получава особено интензивно развитие. Капричии и етюди за цигулка пишат: Фр. Бенда, Л. Моцарт, А. Лоли, В. Пихл, Н. Местрино, П. Гавине и др.

За съществуването на този Нардиниев манускрипт имаме сведение от Eitner *Quellenlexikon Geschichte des Violinspiels* (1923 г.) обръща внимание и отделя широко място на капричите, а през 1925 г. той обработва и редактира 30 от тях.²⁾

При работата върху манускрипта се установи, че капричии № № 1, 2, 6, 7, 9, 12, 16, 17, 21, 25, 31, 32, 33, 35, 36 и 52 от II сборник, въпреки някои ритмически изменения във фактурата и украсенията, известни съкращения или добавки, видоизменени заключения при едни капричии, а при други — прибавяне в края им на малки каденци, представляват капричите от оп. 3 — „Изкуството на цигулката“ на Локатели, отговарящи съответно на номерацията в италианското издание Ricordi (R. Franzoni) и френското Edition Costallat (Ed. Nadaud) на следните капричии: № № 3, 21, 23, 5, 6, 4, 7, 8, 14 9 15, 18, 11, 13, 17, 10; № 47 от II сборник представлява една съвсем съкратена версия на Шаконата от И. С. Бах, а върху капричио № 32 от I сборник е отбелязано името Кроме.³⁾

В процеса на проучването на материали по този манускрипт се оказа, че има различни становища относно произхода му. Американският цигулар, композитор и музиковед Флорицер фон Ройтер в стаята „Zur Frage der angeblichen 110 Capricen von Nardini“⁴⁾, както и в книгата си „Führer durch die Violinmusik“ (1926 г.), хвърля съмнение върху авторството на цялото произведение, поради намиращите се във втория Нардиниев сборник капричии на Локатели (същите, за които става дума по-горе), сходство на темите между капричио № 7 от I сборник и капричио № 20 на Локатели, капричио № 43 (фуга) от I сборник и първата фуга на Кампаньоли, както и поради съкратената версия на Шаконата от И. С. Бах. Като предполага, че само част от капричите, между които и някои фуги са въобще от Нардини, Ройтер счита, че се касае за сборник, съставен от него с учебна цел, който няма претенции за оригиналност и впоследствие е отбелязан с името му, или по-вероятно, че е злоупотребено с неговото име.

В обширното си изследване върху Нардини, Клара Пфефлин⁵⁾ цитира мнения на А. Мозер, Фл. ф. Ройтер и К. Брюкнер. Последният счита, че това е сборник, съставен с учебна цел, който по стилови читте са под силно влияние на Локатели. Според Брюкнер и Ройтер, репутацията на Нардини като соли-в тези капричии трудности. Пфефлин посочва, че във Виенското общество на приятелите на музиката се намирал един препис на II сборник, отбелязан като „par Stamitz“ и цитира писаното от Х. Риман за произхождат от нито един от тримата Щамиц, но е възможно да са били притежавани от Карл Щамиц. Като доказателство колко често са се допускали грешки в тази област, Пфефлин сочи, че издадените № 47 е една странна, зародищна редакция на голямата ре минорна Шакона от Бах. За съжаление сборникът е един пълен с грешки препис, който може да бъде отнесен към 1750 г. или малко по-късно.“ при „Рикорди“ като „Celebri Studii per il Violino di Tartini“ 16 капричии, се оказват същевременно капричии на Локатели. Авторката твърди още, че капричио № 27 (фуга) от II сборник може да се идентифицира с едно от цигулковите сола на Фр. Бенда. А тъй като според нея имало сходство в стила на всичките фуги, тя допуска, че фугите произхождат от Бенда. Пфефлин говори и за значителна разлика в техническите трудности на капричите и на останалите Нардиниеви произведения, а също, че не може да се установят убедителни тематични сходства между тях. В заключение авторката почти със разрешен въпросът за произхода на още неидентифицираните капричии.

¹⁾ Както е известно, капричите на П. Локатели, които в същност представляват своеобразни каденци за соло цигулка към кава цел, а впоследствие са извлечени от този цикъл и издадени в отделен сборник.

²⁾ Издадени от Max Hessen Verlag, Berlin, 1926.

³⁾ Навърно това е Роберт Кроме (според Айтнер — цигулар и педагог, живял през средата на 18 в. в Лондон).

⁴⁾ „Signale für die musikalische Welt“ № 25, 1925.

⁵⁾ Cl. Pfafflin — Pietro Nardini — „Seine Werke und sein Leben“, 1926, Stuttgart.

За каприните Мозер пише: „Ако досега споменатите творби на Нардини са достатъчни да му осигурят за всички времена почетно място между инструменталните композитори, то произведението, което сега ще разгледаме, би могло без съмнение да го постави във光荣е на първо място между цигулковите майстори на 18 в.“... „Още при първото бегло преглеждане на двата Нардиниеви сборника става очевидно, че в лицето на техния автор Паганини е имал предшественик, който по отношение на цигулковата техника е упражнил върху него далеч по-голямо влияние, отколкото Локатели със своето *Arte di piuone modulazione* или Гавине със своите *Matinées*.“... „Към него (произведенето на Нардини, Е. Г.) сигурно го е привлякло преди всичко неограниченото използване на целия гриф — единогласни пасажи, терцови и секстови ходове до най-високи позиции, най-смелни и свободни въстъпления.“ При това той се отказва от всякакви специфични виртуозни средства, като флашолети, пицикати, рикоше-щрихи и др. подобни, като по-скоро се придържа строго към Баховото третиране на цигулката, само че при него всичко, особено по отношение на височините е много по-широко развито. Освен това понякога възлага на лявата ръка в дузина четиригласни арпежио-етюди такива невероятни грифове, при вида на които и цигулари с много разтягащи се ръце биха се изплашили“... „Ако Нардини е бил в състояние да свири своите 110 каприни безупречно, тогава от всички цигулари на Европа през 18 в. той е бил най-големият!“¹⁾ От изложеното се вижда, че Мозер не се съмнява в автентичността на тези каприни. Никъде не споменава и за наличието на чужди произведения в сборника. В предговора си към издадените под негова редакция Нардиниеви каприни, той полемизира с Ройтер, като не споделя съмнението му относно авторството на цялото произведение и посочва, едва в това издание, че Локателиевите каприни се намират изключително във II сборник, който според него правел впечатление на временно съставен, докато при I сборник, като че личало едно предварително намерение за публикуването им. Според Мозер за авторството на Нардини говори смелата му виртуозност изтъквана от Гировец, ярко изразена също така и в удивителната *Diminutionpraxis* в Нардиниевите *Adagio brodés*. И преди всичко авторството на Нардини се потвърждава от стиловото сходство между каприните (особено лиричните каприни, в които се забелязват черти на чувствителност от по-ново време) и установените със сигурност Нардиниеви сонати.

От изложеното до тук е ясно, че има много противоречиви мнения относно авторството на това произведение, а също, че и досега не може да се установи със сигурност, колко от каприните са от Нардини и кой или кои могат да бъдат евентуално автори на някои от другите каприни (освен тези, за които е установено, че са от Локатели, Кроме, Бенда, както и Баховата Шакона).

Не бихме могли да споделим предположението на Пфефлин, че автор на всичките фуги е Фр. Бенда. Сам Бенда в своята Автобиография самокритично отбелязва, че не е изучил свиренето на чебало и, че не се е стремил към системна работа върху полифонията, затова и не е мечтал да композира в областта на фугата. Що се отнася до посоченото от Ройтер сходство на темите на капрично № 43 от I сборник на Нардини и първата фуга на Кампаньоли, такова действително има, но то съвсем не говори против Нардиниевото авторство, тъй като Кампаньоли е бил негов ученик и последовател и, по-вероятно е той именно да се е повлиял от Нардини. А ако сравним темата на същата тази фуга (№ 43) с темите на фуги № № 42 и 46 от същия сборник, ще открием общи черти и между тези три Нардиниеви фуги. Между впрочем и темата на първата фуга на Кампаньоли и тази на първата фуга на В. Пихл (оп. 41 „Sei Fughe con un Preludio Fugato per un Violino Solo“) е една и съща, само че при Кампаньоли е в ре мажор, а при Пихл в ре минор. А сходството, което Ройтер отбелязва между капрично № 7 от I сборник на Нардини и капрично № 20 на Локатели, е приблизително като това между някои каприни на Паганини и Локатели (напр. Локатели — № № 7, 14, 16 съответно на Паганини № № 1, 2, 19).

В полза на Нардиниевото авторство могат да се вземат пред вид редица факти и обстоятелства. Преди всичко неговото голямо инструментално майсторство, изтъквано от много музиканти съвременници като А. Гировец, Ч. Бърни, Дж. Камбини, К. Джервазони.²⁾ От техните оценки се вижда, че Нардини е бил не само „солиден“ музикант, но и виртуоз в най-чистия и хубав смисъл на думата. Според съветския музиковед и педагог Б. А. Струве, крупните етапи в развитието на виртуозността в областта на цигулковото изпълнителско изкуство през 18 и началото на 19 в. са Локатели, Нардини, Гавине и Паганини.

Друго обстоятелство е това, че Нардини през целия си живот се е занимавал с педагогическа работа, от което може да се заключи, че проблемата за създаване на инструктивна цигулкова литература сигурно го е вълнувала. Освен това, сонатата за соло цигулка — *Sonate enigmatische senza basso*, една от малкото скрдатурни пиеси в италианската цигулкова литература, доказва, че Нардини добре е владеел полифонията, фугата и скрдатурата, следователно допустимо е той да е авторът на повечето от фугите. Що се отнася до изтъкваната разлика между техническите трудности в каприните и в другите му произведения, ние не считаме, че тя е толкова голяма. В бързите части на *Dodici sonate* например, многократно се срещат трудни пасажи във високи позиции, трилери, арпежи, големи скокове, двоен гриф в твърде усложнени положения. Заключителните бързи части на сонатите с *Adagio brodés* поставят също извънредно високи технически изисквания — дейими и други големи разтягания на лявата ръка, а заключителната част на *ми мажорната* соната № 3 например³⁾ представлява една от най-блестящите пиеси с бариолаж в цялата цигулкова литература.

След дискусията около произхода на тези каприни, в новото издание на *Geschichte des Violinspiels* не се отхвърля Нардиниевото авторство. Изложеното относно каприните е същото, както в изданието от 1923 година, обаче се добавя:... „двутомният манускрипт на Държавната библиотека в Берлин,

¹⁾ A. Moser — „Geschichte des Violinspiels“, 1923, Max Hessen Verlag, Berlin, S. 269.

²⁾ A. Gyrovetz — „Autobiographie“, 1848, Charles Burney — „Tagebuch einer musikalischen Reise“ — Universal Bibl. Leipzig, 1968, S. 141. G. Camblini — „Ausführung der Instrumentalquartett“ (AMZ, 1804, № 17). C. Gervasoni — „Nuova Teoria di musica“, Parma, 1812.

който обхваща 110 капричии за соло цигулка и за автор на по-голямата част от които можем да считаме Нардини, го поставят без съмнение на първо място между цигулковите майстори на 18 в.¹⁾

В заключение, за автор на голяма част от капричите и преди всичко на тези от I сборник, почти със сигурност можем да считаме Нардини. Очевидно, този двутомен сборник е имал учебно предназначение. Така до известна степен се обяснява и наличието на чужди произведения в него. Твърде възможно е съставянето му да е станало и след смъртта на Нардини.

В капричите има известно влияние от Локателиевите капричии, Баховите сонати и партити за соло цигулка, „Изкуството на лъка“ на Тартини, клавирните творби на Д. Скарлати. Заедно с това те носят и някои специфични Нардиниеви черти, характерни и за другите му творби. Отличават се с богатата си мелодика и орнаментика, сложна и разнообразна ритмика, пасажна техника, скокове на големи разстояния, разтягане на лявата ръка (десими, фингерзац-октави), двоен гриф във високи позиции, широко застъпена полифония, разнообразна акордова техника, използване на т. нар. „позиционен паралелизъм“ — „restez à la position“ (т. е. оставане в дадена позиция на две, на три или на четири струни), особено често застъпен във високите регистри на грифа, прехвърляне на лъка през една или две струни в бързо темпо от по-ниските към по-високите и обратно, бариолаж и др. Някои от капричите завършват с кратки каденци, а други представляват малки художествени пиеси. В № № 50 и 60 от II сборник се чувствуваат италиански народопесенни интонации, а № 41 от I сборник и № 5 от II сборник имат характер на танци — менует, полонеза.

В настоящето издание са включени 40 капричии. Редакторът се е придържал към оригиналния текст на манускрипта. Незначителни изменения има само при някои от каденците (по А. Мозер). Номинацията на капричите е нова. В скоби е указано под кой номер и от кой сборник са в манускрипта. В него съвсем рядко се срещат темпови, динамически и лъкови обозначения, както и пръстовка. Темповите, динамическите и лъковите обозначения, а също така и пръстовката в това издание са на редактора.

Главното достойнство на етюди и капричии от този род, както изтъква и Струве, разглеждайки „Matinées“ в изследването си върху Гавине е, че овладяването на различни технически похвати се постига не чрез едностранична автоматизация на един или друг елемент на техниката, каквато се среща при етюда от обикновен учебен тип, а в художествена форма.

Капричите на Нардини представляват бесспорно ценен принос в цигулковата литература. Работата върху тях ще бъде една великолепна подготовка към такива сложни в художествено и техническо отношение произведения, като Баховите сонати и партити за соло цигулка, капричите за соло цигулка на Паганини и др., затова те заслужават широко приложение в педагогическата практика.

Дължа да изкажа благодарност на сътрудниците на Народната библиотека — София и Немската държавна библиотека — Берлин, за съдействието, което ми оказаха при издаването на материали, необходими за подготовката на настоящето издание.

Елена Генева

¹⁾ Moser/Nösselt — „Geschichte des Violinspiels“. Verlegt bei H. Schneider, Tutzig, 1966. S. 240—243.

Avec l'épanouissement de l'art du violon au XVIIIe s. et avec l'apparition d'œuvres toujours plus complexes, le perfectionnement et l'extension des moyens d'expression techniques et artistiques des interprètes deviennent de plus en plus nécessaires. Tout un ensemble de compositeurs-violonistes, appartenant à diverses écoles et nations, s'attachent à créer des exercices, des caprices et des études spécialement conçus pour faire acquérir la maîtrise de divers procédés techniques. Malheureusement, seule une partie de cet héritage du passé nous est parvenue. Un grand nombre de ces ouvrages a disparu, alors qu'une partie reste conservée dans les bibliothèques, en manuscrit. Ainsi, un nombre important de ces œuvres reste-t-il inutilisé et pratiquement inappliqué. Une de ces œuvres, dont la valeur et l'importance pratique sont aujourd'hui encore de tout premier plan, est le manuscrit de deux recueils de caprices pour violon seul (Recueil I — 50 caprices, et Recueil II — 60 caprices), conservé à la Bibliothèque nationale de Berlin (N° 15861) sous le nom d'auteur de Nardini.

* * *

Pietro Nardini fut l'un des plus célèbres violonistes italiens de la seconde moitié du XVIIIe s. Interprète, compositeur, pédagogue, il est le représentant le plus marquant de l'école de Tartini. Né à Livourne en 1722, Pietro Nardini, à peine âgé de 12 ans, va étudier à Padoue, chez Tartini, dont il devient l'élève préféré. En 1740 il revient dans sa ville natale, où il prend une part active à la vie musicale et travaille opiniâtrement, avec passion, afin de perfectionner sa technique et son art de violoniste, suivant les enseignements et l'exemple de son illustre maître. Alors commença son activité pédagogique. Entre 1762 et 1765 Nardini est musicien de chambre et, à partir de 1763 — maître de concert de l'orchestre de la cour à Stuttgart. En 1766 il revient à Livourne, où il se consacre essentiellement à la composition musicale. À plusieurs reprises il se rend à Padoue pour prendre soin de son maître gravement malade, envers lequel il éprouve une piété filiale. En 1769 Nardini est invité à Florence pour assumer les fonctions de maître de concert et chef d'orchestre de la chapelle à la cour. Son activité musicale si variée influe favorablement sur l'ensemble de la culture artistique de la cité. En 1793 Florence fait ses adieux à Nardini, aimé et estimé de tous en tant qu'homme et musicien. Avec Nardini disparaissait à jamais un des derniers représentants de „l'Age d'or“ du violon en Italie.

Des grands musiciens de l'époque, comme Ch. Burney, L. Mozart, Chr. F. Schubart, A. Gyrovetz, et bien d'autres encore témoignent dans leurs Mémoires et leurs souvenirs que Nardini était un musicien et un violoniste hors pair, possédant une maîtrise parfaite de l'instrument qui résonnait merveilleusement entre ses mains. Ces témoignages font également ressortir la richesse et la noblesse de sa haute spiritualité, la beauté et la cantabilité exceptionnelle du son, son aptitude à rendre les nuances les plus subtiles des sentiments et des états d'âme, qui lui avait valu d'être appelé „Celebratissimo professore di violino“. Spécialement dans les parties lentes de ses propres sonates, concertos et pièces pour violon, son interprétation faisait merveille, aussi son exceptionnelle technique de l'archet suscitait l'admiration sans réserve de tous les spécialistes. Fidèle au credo artistique de son illustre maître, Nardini déifie le technicisme borné et la bravoure superficielle. Ses principes esthétiques revêtent toute leur signification et une importance d'autant plus grande si l'on tient compte des processus marquant le déclin de la culture italienne du violon vers la fin du siècle, dans les domaines de la composition musicale et de l'art d'interprétation — époque où l'engouement pour la virtuosité extérieure et l'acrobatie technique l'emportent aux dépens de la profondeur du contenu spirituel et artistique.

Nardini fut également le continuateur le plus remarquable de Tartini dans le domaine de la pédagogie musicale. Parmi ses élèves citons les noms de B. Campagnoli, G. Brunetti, G. Moriani, F. Giuliani, G. Lucchesi, F. Sozzi, F. Vaccari, Polani, G. Agus, T. Linley, V. Pichl, Fr. W. Rust, etc. À l'exemple de son maître, il aspire à former des élèves qui soient des musiciens harmonieusement développés, ayant une personnalité d'interprète bien affirmée. Nardini fut également un adepte de Tartini par rapport au problème de l'unité des tâches d'ordre technique et musical lors de l'enseignement — question essentielle de la pédagogie musicale*. Les Caprices de Nardini, en conjuguant ces deux aspects, sont une brillante expression des principes qu'il appliquait dans la pratique. Accordant une grande importance au jeu d'ensemble, Nardini composait à l'intention de ses élèves des quatuors à cordes, des trios-sonates et des duos. Nardini n'a pas composé de manuel d'enseignement méthodique de violon. Nous avons dans une certaine mesure un aperçu indirect de ses principes méthodiques et pédagogiques grâce à la „Metodo per violino“ (1797) par Campagnoli, un de ses élèves. Une des qualités essentielles de cette méthode c'est précisément l'aspiration à réaliser l'unité dans le développement musical et technique de l'élève dès les premières leçons. L'influence de Nardini en tant que pédagogue s'étend au-delà des frontières de l'Italie. Les représentants de l'école de Padoue, dont Nardini fut certainement le plus marquant, jouèrent un rôle important dans le développement de la culture musicale du violon en France, en Autriche, en Allemagne, en Bohème et en Moravie, en Angleterre et en Espagne. Ainsi l'art et la pédagogie du violon dans toute l'Europe subirent l'influence de l'école de Tartini.

* Tartini avait composé „L'art de l'archet“ à l'intention de ses élèves.

Nardini compose principalement des œuvres pour violon. Il a créé près de 30 sonates pour violon seul et basso continuo, 6 trio-sonates, une sonate pour violon seul, 10 concertos pour violon, 12 solos pour violon et basso continuo, des duos pour deux violons, 6 quatuors à cordes, des sonates pour clavecin, des ouvertures pour orchestre, etc. La plupart de ces œuvres sont en manuscrit. Suivant la tradition du maître de Padoue, Nardini réussit à créer un style bien à lui. On voit dans ses œuvres s'harmoniser les éléments stylistiques du baroque avec ceux du haut classicisme. Nardini peut être considéré à juste titre comme un des plus purs représentants du début de la période classique de la musique de violon italienne. Ses œuvres portent l'empreinte de sa brillante personnalité, harmonieuse et pleine de noblesse; par leur mélodie captivante, leur intense expressivité, leur lyrisme, leur grâce et la tendresse, qui s'en dégage, elles sont typiquement italiennes. Parmi ses œuvres, les sonates ont certainement la plus grande valeur artistique, et, plus spécialement, celles avec les Adagios brodés, où s'exprime avec un éclat tout particulier son exceptionnelle maîtrise de l'ornementation. Les œuvres de Nardini ont exercé une influence certaine sur les concertos pour violon et les premiers quatuors à cordes de W. A. Mozart.

Dans l'héritage musical de Nardini les caprices pour violon seul occupent une place particulière. Nous ne disposons pas de données précises sur la date de leur création. Selon Moser, il est permis de supposer qu'ils furent composés au cours de la période postérieure à ses études auprès de Tartini, et probablement lors des années passées en Allemagne. Cette hypothèse est corroborée par le fait, que parmi ses caprices il y a aussi 18 fugues. Il est possible, que, ayant fait la connaissance des œuvres de l'ancienne littérature allemande pour violon et des sonates et partitas pour violon seul de J. S. Bach, Nardini fut incité à composer ces fugues. Si ces caprices ont été composés entre 1740 et 1765, on peut considérer Nardini comme un des premiers-violonistes-compositeurs à avoir créé des caprices pour violon seul (caprice — pièce technique semblable à l'étude).¹ Dans les dernières décennies du XVIIIe s. ce genre connaît un développement considérable. Tout un ensemble d'auteurs composent des caprices et des études pour violon: Fr. Benda, L. Mozart, A. Lolli, V. Pichl, N. Mestrino, P. Gaviniès, etc.

Le Eitner Quellen Lexicon (1900—1904) fait état de l'existence de ce manuscrit de Nardini. Mais c'est Andreas Moser, violoniste, pédagogue et musicologue allemand, qui pour la première fois, étudie et accorde une large place aux caprices de Nardini dans son ouvrage *Geschichte des Violinspiels* (1923). Deux ans plus tard, il revoit et annoté 30 caprices de Nardini.²

Lors de l'élaboration de ce manuscrit il a été établi que les caprices №№ 1, 2, 6, 7, 9, 12, 16, 17, 21, 25, 31, 32, 33, 35, 36 et 52 du IIe recueil, ayant seulement de certaines modifications rythmiques dans la facture et l'ornementation, certaines abréviations ou suppléments, des modifications dans le final de certains caprices, et, dans certains autres — l'ajoutation de petites cadences à la fin — représentent les caprices contenus dans „L'art du violon” op. 3, de Locatelli, dont la numération respective dans l'édition italienne de Ricordi (R. Franzoni) et l'édition française Costallat (E. Nadaud) correspond aux caprices suivants №№ 3, 21, 23, 5, 6, 4, 7, 8, 14, 9, 15, 18, 11, 13, 17, 10; le № 47 dans le IIe recueil représente une version fortement abrégée de la Chaconne de J. S. Bach, alors que sous le caprice № 32 du I^r recueil est marqué le nom de Crome.³

Au cours de l'étude des matériaux se rapportant à ce manuscrit, il s'est avéré qu'il y avait plusieurs hypothèses sur l'origine de celui-ci. Florizer von Reuter, violoniste, compositeur et musicologue américain Führer durch die Violinmusik (1926), met en doute la personnalité de l'auteur de l'ouvrage entier à cause de la présence des caprices de Locatelli (énumérés plus haut) dans le IIe recueil de Nardini, ainsi qu'en raison des similitudes existant entre les thèmes du caprice № 7 du I^r recueil et le caprice № 20 de Locatelli, et celles entre le thème du caprice № 43 (fugue) du I^r recueil et la première fugue de Campagnoli, en raison aussi de la présence de la version abrégée de la Chaconne de J. S. Bach. En formulant l'hypothèse que Nardini ne serait l'auteur que d'une partie des caprices et de quelques fugues, von Reuter estime et que, par la suite, ce recueil avait été désigné sous le nom de Nardini, ou, plus vraisemblablement, qu'on avait abusé de son nom.

Dans un important ouvrage consacré à l'étude des œuvres de Nardini, Clara Pfäfflin⁴ cite les opinions, émises par A. Moser, Fl. von Reuter et K. Brückner. Ce dernier estime que le manuscrit en question est un épisode postérieur (XIXe s.) quoique ces caprices, sous le rapport de la forme, soient fortement influencés par Locatelli. Selon Brückner et von Reuter la réputation de Nardini en tant que musicien d'une remarquable solidité (par opposition à la virtuosité technique de Locatelli et de Lolli) serait incompatible avec les difficultés techniques siemment recherchées dans ces caprices. Cl. Pfäfflin indique également que dans la Société des Amis de la Musique, à Vienne, se trouve une copie du IIe recueil portant la mention: „par Stamitz”; à ce propos elle cite ce qu'avait écrit H. Riemann sur cette copie de Vienne dans la préface du XVI annuaire de D. T. B. S. XX. Selon Riemann, ces caprices „ne proviennent d'aucun des trois Stamitz, mais il est impossible qu'ils aient été en possession de Carl Stamitz. Seize de ces caprices sont de Locatelli (sur les 24

¹ Comme on le sait, les caprices de Locatelli, qui sont en fait une sorte de cadences pour violon seul dans les premières et troisièmes parties de ses douze concertos pour violon op. 3 — „L'Art du violon” (1733), n'avaient pas été primitivement composés pour l'enseignement. Ils furent tirés plus tard de ce cycle et publiés à part.

² Édités par Max Hessen Verlag, Berlin, 1926.

³ Il s'agit sans doute de Robert Crome (Selon Eitner — violoniste et pédagogue ayant vécu à Londres au milieu du XVIIIe s.)

⁴ „Signale für die musikalische Welt” № 25, 1925.

⁵ Clara Pfäfflin — „Pietro Nardini — Seine Werke und sein Leben”, 1936, Stuttgart.

dont il est l'auteur), dont certains sont dans une version fortement modifiée. Toutefois, étant donné que le style est à peu près le même dans tous les caprices, il est possible que tous soient de Locatelli. Mais le № 47 est une étrange version embryonnaire de la grande Chaconne en ré mineur de Bach. Malheureusement, ce recueil est une copie entachée de nombreuses erreurs, que l'on pourrait situer vers 1750 ou un peu plus tard.¹ Afin d'illustrer le fait que de fréquentes erreurs sont commises dans ce domaine Cl. Pfäfflin montre que ses 16 caprices édités par Ricordi sous le titre „Celebri studii per il violino di Tartini“ s'avèrent en même temps des caprices de Locatelli. Elle affirme également, que le caprice № 27 (fugue) du IIe recueil peut être identifié à un de solos pour violon de Fr. Benda. D'autre part, en raison des similitudes stylistiques que l'on relève dans toutes les fugues, Pfäfflin en vient à admettre que toutes sont l'œuvre de Benda. Le même auteur s'arrête également sur les grandes différences existant entre ces caprices et les autres œuvres de Nardini — sous le rapport des difficultés techniques — affirmant, d'autre part, que l'on ne saurait établir aussi de manière convaincante l'existence d'affinités d'ordre thématique entre ces œuvres. En conclusion, Cl. Pfäfflin situe péremptoirement ce recueil dans la période comprise entre 1750 et 1780, tout en soulignant que la question de l'origine des caprices, non identifiés du recueil, n'est toujours pas résolue.

A propos de ces caprices Moser écrit ce qui suit: „Si les œuvres de Nardini, mentionnées jusqu'à présent, sont parfaitement suffisantes pour lui assurer pour tous les temps une place d'honneur parmi les compositeurs-instrumentistes, l'œuvre que nous allons maintenant examiner pourrait le placer incontestablement au premier rang de tous les maîtres du violon au XVIIIe s.“... „Après un examen même superficiel des deux recueils de Nardini, il devient évident que Paganini, en la personne de leur auteur, avait eu un précurseur dont l'influence était bien plus grande — sous le rapport de la technique du violon — que celle de l'Arte di nuova modulazione, de Locatelli, ou des Matinées, de Gaviniès“... „Envers cette œuvre (celui de Nardini — N. A.) Paganini avait été sans doute attiré avant tout par l'emploi illimité de toute la touche, les passages à une voix, en tierce et en sixte jusqu'aux plus hautes positions, ainsi que les attaques les plus libres et les plus hardies. En même temps il se refuse d'employer les procédés spécifiques de la virtuosité — sons harmoniques, pizzicati, ricochets, etc., en s'en tenant plutôt strictement à la manière dont Bach concevait le jeu du violon. Pourtant, chez Nardini tout cela est bien plus amplement développé, surtout en ce qui concerne les registres élevées. En outre, dans une douzaine d'études en arpèges sur quatre cordes, il impose parfois à la main gauche des positions si difficiles, que beaucoup de violonistes, même ceux ayant une excellente extension de la main, en seraient effrayés“... „Si Nardini était capable d'exécuter impeccablement ses 110 caprices, on peut affirmer qu'il fut certainement le plus grand parmi tous les violonistes en Europe au XVIIIe s.!“¹ Nous voyons de ce qui précède que Moser ne doute pas un seul instant que Nardini soit l'auteur de ces caprices. Nulle part il ne fait allusion à la présence d'œuvres étrangères dans ce recueil. Dans sa préface qui accompagne l'édition des caprices de Nardini, Moser réfute la thèse soutenue par von Reuter, et s'élève contre le doute de ce dernier en ce qui concerne la paternité de l'ouvrage entier. Pourtant ici Moser pour la première fois affirme que des caprices de Locatelli se trouvent exclusivement dans le IIe recueil, qui semble avoir été constitué à titre provisoire, alors que le I^e recueil semble avoir été réuni aux fins de publication. Toujours selon Moser, la paternité de Nardini est péremptoirement attestée par cette virtuosité pleine de hardiesse que A. Gyrovetz admire tant et qui s'exprime si brillamment dans la merveilleuse „Diminution-praxis“ des Adagios brodés de Nardini. Cette paternité est d'autre part confirmée par tout un ensemble d'affinité stylistique entre les caprices (tout particulièrement dans les caprices lyriques, où l'on discerne les traits de la sensibilité d'une époque plus avancée) et les sonates dont Nardini est incontestablement l'auteur.

De tout ce qui précède nous voyons que la question de la paternité de ces œuvres soulève bien des controverses et que, d'autre part, on n'a pu établir avec précision ni combien de caprices sont dûs à Nardini, ni combien pourraient être éventuellement attribués à d'autres compositeurs ni quels pourraient être ces compositeurs (sauf ceux dont il est établi avec certitude qu'ils sont de Locatelli, Crome, Benda et la Chaconne de Bach).

Nous ne saurions nous ranger à l'hypothèse formulée par Cl. Pfäfflin, selon laquelle Fr. Benda serait l'auteur de toutes les fugues. Benda lui-même, dans son „Autobiographie“ reconnaît qu'il n'avait pas appris à jouer du clavécin, ni essayé de travailler systématiquement sur la polyphonie, et que pour cette raison il ne pouvait songer à composer dans le domaine de la fugue. En ce qui concerne les similitudes relevées par von Reuter dans les thèmes du caprice № 43 du I^e recueil de Nardini et la première fugue de Campagnoli, il sied de faire remarquer que si de telles similitudes existent effectivement, elles ne sauraient rejetter la paternité de Nardini, car Campagnoli avait été l'élève de Nardini et son disciple et que, par conséquent, il est bien plus probable que ce soit Campagnoli qui avait subi l'influence de Nardini. En comparant le thème de cette même fugue (№ 43) avec les thèmes des fugues № № 42 et 46 du même recueil, nous découvrons des traits communs à ces trois fugues de Nardini. Par ailleurs, le thème de la première fugue de Campagnoli et celui de la première fugue de V. Pichl (op. 41 — „Sei Fugh e con un Preludio Fugato per un Violino solo“) sont identiques, à cette différence que chez Campagnoli ce thème est en ré majeur, et chez Pichl — en ré mineur. Les similitudes relevées par von Reuter entre le caprice № 7 du I^e recueil de Nardini et le caprice № 20 de Locatelli, sont approximativement comme celles existant entre certains caprices de Paganini et de Locatelli (par ex. Locatelli — № № 7, 14, 16, avec respect. les № № 1, 2, 19 de Paganini).

Tout un ensemble de faits et de circonstances militent en faveur de la paternité de Nardini. En premier lieu, son exceptionnelle maîtrise d'instrumentiste, dont témoignent beaucoup de musiciens contemporains, comme A. Gyrovetz, Ch. Burney, G. Cambini, C. Gervasoni, etc.² D'après l'estimation de ces musiciens, Nar-

¹ A. Moser — Geschichte des Violinspiels, 1923, Max Hessen Verlag, Berlin, p. 269.

² A. Gyrovetz — Autobiographie, 1848; Charles Burney — Tagebuch einer musikalischen Reise, Universal Bibl. Leipzig, 1968, p. 141; G. Cambini — Ausführung des Instrumentalquartett (AMZ, 1804, № 17); C. Gervasoni — Nuova Teoria di Musica, Parma, 1812.

dini était non seulement un musicien „solide“, mais aussi un virtuose dans le sens le plus pur et le plus flatteur du terme. Le pédagogue et musicologue soviétique B. A. Strouvé estime que Locatelli, Nardini, Gaviniès et Paganini constituent les étapes marquantes sur la voie du développement de la virtuosité dans le domaine de l'art d'interprétation du violon au cours de XVIIIe et au début du XIXe s.

Une autre circonstance vient étayer cette thèse: toute sa vie durant Nardini s'était adonné à la pédagogie musicale. Il ne pouvait donc pas rester indifférent au problème de la création d'œuvres d'études destinées à l'enseignement du violon. D'autre part, la sonate pour violon seul — Sonate énigmatique — atteste la maîtrise de Nardini dans le domaine de la polyphonie, de la fugue et de la scordature, et nous incite à admettre qu'il est l'auteur de la plupart des fugues. En ce qui concerne les différences, sous le rapport des difficultés techniques, que l'on relève entre les caprices et les autres compositions de Nardini, nous estimons qu'elles ne sont pas si considérables. Ainsi, dans les premières parties rapides des Dodici sonate, doubles cordes très compliquées. Les finales rapides des sonates avec les Adagios brodés posent également tandis que la finale de la Sonate en mi majeur № 3 est certainement une des pièces de bariolage les plus brillantes de toute littérature du violon, exigeant la plus grande virtuosité.

Après toutes ces controverses portant sur la paternité de ces caprices, la nouvelle édition de Geschicht des Violinspiels ne conteste pas que Nardini soit l'auteur de ces pièces. L'exposé concernant les caprices est le même que dans l'édition de 1923, mais le passage suivant y est ajouté: „... le manuscrit en deux tomes conservé à la Bibliothèque nationale de Berlin qui comprend 110 caprices pour violon seul, dont la plupart peuvent être, selon nous, attribués à Nardini, et qui situent incontestablement leur auteur au premier rang de tous les maîtres du violon au XVIIIe s.“¹⁾

En conclusion, nous pouvons dire que Nardini doit être considéré presque avec certitude comme l'auteur de la plupart des caprices et, en premier lieu, des caprices comprises dans le 1er recueil. Il est évident que ce recueil en deux tomes était destiné à l'enseignement, et que ce fait, dans une certaine mesure, explique la présence de pièces dont Nardini n'était pas l'auteur. Il est fort possible que ce recueil ait été constitué après la mort de Nardini.

Dans ces caprices on décèle l'influence des caprices de Locatelli, des sonates et des partitas pour violon seul de Bach, de „L'Art de l'archet“ de Tartini, des œuvres pour piano de D. Scarlatti. Mais en même temps ces caprices portent certains traits spécifiques de l'art de Nardini, que l'on retrouve dans ses autres compositions. Ces œuvres se distinguent par la richesse de la mélodie et de l'ornementation, la complexité et la diversité des rythmes, la technique des passages, les grands sauts, l'extension de la main gauche (diximes, octaves doigtées, etc.), double-corde en positions supérieures, large emploi de la polyphonie, diversité le plus fréquemment dans les registres les plus élevées de la touche, saut d'une ou deux cordes intermédiaires en mouvement rapide des cordes basses à la chaîne et vice-versa, bariolage, etc. Certains de ces caprices se terminent par des cadences courtes, alors que d'autres représentent des petites pièces artistiques. Dans le caprices № № 50 et 60 de IIe recueil on retrouve l'intonation caractéristique des chansons populaires italiennes, tandis que les caprices № 41 du 1er recueil et № 5 du IIe recueil ont le caractère de danses — menuet et polonaise.

La présente édition comprend 40 caprices. Le rédacteur a respecté le texte original du manuscrit. Seules certaines modifications insignifiantes ont été apportées à quelques cadences (d'après A. Moser). La numérotation des caprices est nouvelle. La numération originale et le recueil sont indiqués entre parenthèses. Dans le manuscrit les mouvements et les nuances ne sont que rarement indiqués et, à quelques exceptions près, les coups d'archet et les doigtées ne sont pas marqués. Toutes les indications: les mouvements, les nuances, rédacteur.

Le principal mérite des études et caprices de ce genre réside, comme il est souligné aussi chez Strouvé dans l'analyse des „Matinées“ en son ouvrage sur Gaviniès, en cela, qu'ils permettent d'acquérir la maîtrise des diverses manières techniques non par l'automatisation unilatérale de tel ou tel élément de la technique, comme il en est le cas avec les études ordinaires, mais dans une forme artistique.

Les caprices de Nardini constituent incontestablement une précieuse contribution à la littérature du violon. L'occupation avec eux représente une excellente préparation à la reproduction d'œuvres d'art si difficiles de côté technique et artistique, comme les sonates et partitas pour violon seul de J. S. Bach, les caprices pour violon seul de Paganini, etc.

Ils méritent, à titre de leur grande valeur, la plus large application dans la pratique pédagogique.

Nous voudrions exprimer ici toute notre reconnaissance aux collaborateurs de la Bibliothèque nationale de Sofia et de la Bibliothèque nationale de Berlin pour leur bienveillant concours, grâce auquel nous avons eu la possibilité de rechercher et de réunir tous les matériaux indispensables à la préparation de la présente publication.

Hélène Guénéva

¹⁾ Moser/Nösselt — Geschichte des Violinspiels, 1966, Édités par H. Schneider, Tutzing, p. 240—243.

КАПРИЧИИ
ЗА СОЛО ЦИГУЛКА

CAPRICCIOS
POUR VIOLON SOLO

1

Adagio *(№ 1, I сб.)*

mp

Allegro

simile

D

rit.

Adagio

mp

11

<img alt="Sheet music for piano, page 12, showing measures 12 through 19. The music is in common time, key signature of B-flat major (two flats). The tempo changes from Allegro to Adagio. The score consists of two staves: treble and bass. Various dynamics like forte (f), piano (p), and ritardando (rit.) are indicated. Fingerings such as 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008,

Moderato

mf cp.

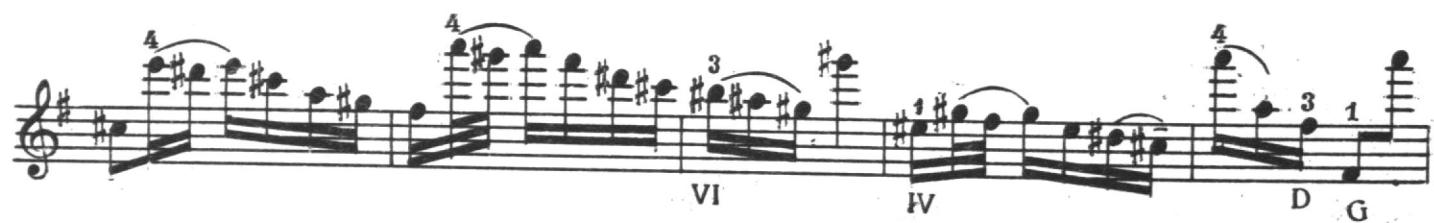
restez. II IV

restez. *restez.*

simile

A A

restez.

3

Allegretto

(Nº 50, II c6.)

Allegretto

(Nº 50, II c6.)

mf

sosten.

f *mf*

p *f*

p

mf

f

p

f

p

The musical score consists of ten staves of music for a solo instrument. The notation includes:

- Staff 1:** Dynamics: *f*, *p*, *f*. Articulation: slurs.
- Staff 2:** Dynamics: *p*, *f*, *p*, *f*. Articulation: slurs.
- Staff 3:** Dynamics: *p*. Articulation: slurs, grace notes. Performance instruction: *mf*.
- Staff 4:** Dynamics: *mf*, *p*, *mf*, *p*. Articulation: slurs.
- Staff 5:** Dynamics: *p*. Articulation: slurs, grace notes. Performance instruction: *p*.
- Staff 6:** Dynamics: *p*. Articulation: slurs, grace notes.
- Staff 7:** Dynamics: *f*. Articulation: slurs, grace notes.
- Staff 8:** Dynamics: *p*, *f*. Articulation: slurs, grace notes. Performance instruction: *p*.
- Staff 9:** Dynamics: *mf*. Articulation: slurs, grace notes. Performance instruction: *rit.*
- Staff 10:** Dynamics: *dim.* Articulation: slurs.
- Staff 11:** Dynamics: *ff*. Articulation: slurs.

Andante

mf

17

mf V i

V I

IV

f *mf*

2 Cadenza

1 4 1 1 1 4 3 rit. 3 2 1 0

rit. 2 4 1 1 1 4

18

(Nº 10, I c6.)

Fuga

This block contains ten staves of musical notation for piano, arranged in two columns of five staves each. The music is in common time, key signature of three sharps, and consists of sixteenth-note patterns. Measure 1 starts with a forte dynamic. Measures 2-4 show a rhythmic pattern of eighth-note pairs followed by sixteenth-note pairs. Measures 5-6 feature eighth-note chords with sixteenth-note grace notes. Measures 7-8 continue with sixteenth-note patterns. Measures 9-10 conclude with a final cadence.

A

D rit.

20

Tempo di Polacca

(№ 5, II сб.)

(№ 5, II c6.)

f

mf

f

restez.

restez.

restez..

VII VI A

V

A page of sheet music for piano, consisting of ten staves of musical notation. The music is in common time and uses a treble clef. The key signature changes frequently, indicated by various sharps and flats. The notation includes many dynamic markings such as f (fortissimo), ff (fortississimo), p (pianissimo), mf (mezzo-forte), mp (mezzo-pianissimo), and v . There are also numerous slurs and grace notes. The music is divided into sections labeled *Cadenza*, *III*, and *A*.

(№ 8, I сб.)

Moderato

Moderato

f

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

2-(2) 2 (2) 3

2-2

2

2

2

Cadenza

24

Moderato

The image shows ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The top staff begins with a dynamic 'f' and a tempo marking 'Moderato'. The notation includes various note values, rests, and slurs. Some measures feature circled numbers (1, 2, 3, 4) above or below the notes, likely indicating fingerings. The key signature changes throughout the piece, indicated by sharps and flats on the treble clef. Measure 10 concludes with a final dynamic 'f'.

A page of musical notation for a solo instrument, likely flute or oboe, featuring ten staves of music. The notation includes various dynamics (e.g., *f*, *p*, *rit.*, *restez.*, *tr.*) and articulations (e.g., slurs, grace notes, fingerings like *b*, *#*, *rit.*, *restez.*, *tr.*). Performance instructions like *rit.* and *restez.* are placed between staves. Fingerings are indicated above the staff, such as *b*, *#*, *rit.*, *restez.*, *tr.*. Measure numbers 1 through 10 are present above the staves. The music consists of six measures per staff, with some staves ending earlier than others.

Allegro moderato

(Nº 48, II c6.)

f

p (1) *f*

p *f*

restez.

restez.

restez.

restez.

restez.

restez.

fr.

A page of sheet music for guitar, featuring six staves of musical notation with corresponding tablatures below them. The music is in common time and includes various dynamics and performance instructions.

Staff 1: Measures 1-2. Fingerings: 3, 0, 4; 0, 4. Dynamic: *p*. Measure 2: *f*. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 2: Measures 1-2. Fingerings: 4, 0, 0, 3; 3, 3. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 3: Measures 1-2. Fingerings: 1, 4, 4; 4. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 4: Measures 1-2. Fingerings: 1, 4, 4; 4. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 5: Measures 1-2. Fingerings: 3, 3; 0, 0. Measure 3: *v*, *(#)*, *(#)*, *(#)*. Measure 4: *v*, *2*, *2*, *2*.

Staff 6: Measures 1-2. Fingerings: 2, 2; 2, 2. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 7: Measures 1-2. Fingerings: 3, 3; 0, 0. Measure 3: *v*, *restez.* Measure 4: *v*, *restez.*

Staff 8: Measures 1-2. Fingerings: 4, 2, 1; 3, 4, 4. Measure 3: *v*, *tr*. Measure 4: *v*, *tr*.

Fuga

Allegro moderato

(№ 13, I сб.)

The image shows ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The first five staves are in common time (indicated by 'C') and the last five are in 2/4 time (indicated by '2/4'). The key signature varies throughout the piece, with sections in G major, F major, E major, D major, C major, B major, A major, G major, F major, and E major. The music consists primarily of eighth-note patterns, with occasional sixteenth-note figures and rests. Fingerings are indicated above the notes in some staves. Measure numbers are present at the beginning of several staves. The dynamic markings include 'f' (fortissimo), 'mf' (mezzo-forte), and 'p' (pianissimo). The score concludes with a final dynamic 'f' at the end of the tenth staff.

Allegretto

mf

(1)

loc

V

VI

simile

f

mp

cresc.

p

V

The image shows a page of sheet music for piano, consisting of ten staves. The music is written in common time and uses a treble clef. Fingerings are indicated by numbers above or below the notes. Various dynamics are shown, such as '3', '4', '2', '1', 'restez.', 'simile', and 'Cadenza'. The 'Cadenza' instruction is accompanied by a curved arrow pointing to a specific section of the music. The page number '34' is located at the bottom left.

Allegro moderato

mf

(Nº 45, I, c6.)

0

1

2

3

4

restez.

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645

646

647

648

649

650

651

652

653

654

655

656

657

658

659

660

661

662

663

664

665

666

667

668

669

670

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

694

695

696

697

698

699

700

701

702

703

704

705

706

707

708

709

710

711

712

713

714

715

716

717

718

719

720

721

722

723

724

725

726

727

728

729

730

731

732

733

734

735

736

737

738

739

740

741

742

743

744

745

746

747

748

749

750

751

752

753

754

755

756

757

758

759

760

761

762

763

764

765

766

767

768

769

770

771

772

773

774

775

776

777

778

779

780

781

782

783

784

785

786

787

788

789

790

791

792

793

794

795

796

797

798

799

800

801

802

803

804

805

806

807

808

809

810

811

812

813

814

815

816

817

818

819

820

821

822

823

824

825

826

827

828

829

830

831

832

833

834

835

836

837

838

839

840

841

842

843

844

845

846

847

848

849

850

851

852

853

854

855

856

857

858

859

860

861

862

863

864

865

866

867

868

869

870

871

872

873

874

875

876

877

878

879

880

881

882

883

884

885

886

887

888

889

890

891

892

893

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

936

937

938

939

940

941

942

943

944

945

946

947

948

949

950

951

952

953

954

955

956

957

958

959

960

961

962

963

964

965

966

967

968

969

970

971

972

973

974

975

976

977

978

979

980

981

982

983

984

985

986

987

988

989

990

991

992

993

994

995

996

997

998

999

1000

Moderato

(Nº 19, 1 c6.)

Moderato

(Nº 19, 1 c6.)

The sheet music consists of 19 measures of piano music. The tempo is indicated as "Moderato". Measure 1 starts with a dynamic "mf" and a bass pedal (bp.). Measures 2 through 19 show various piano techniques, including eighth-note patterns, sixteenth-note chords, and grace notes. Measure 19 concludes with a dynamic "f". Measure 19 is numbered "37" at the bottom right.

(Nº 22, 1 c6.)

Fuga

The music consists of 15 staves of piano sheet music. The first staff begins with a dynamic of *mf*. The music is in 3/4 time, with a key signature of one sharp. The notes are primarily eighth and sixteenth notes, with some quarter notes. Measure numbers are present at the end of each staff. The first staff ends with measure 15.

Measure numbers at the end of each staff:

- Staff 1: 15
- Staff 2: 15
- Staff 3: 15
- Staff 4: 15
- Staff 5: 15
- Staff 6: 15
- Staff 7: 15
- Staff 8: 15
- Staff 9: 15
- Staff 10: 15
- Staff 11: 15
- Staff 12: 15
- Staff 13: 15
- Staff 14: 15
- Staff 15: 15

The image shows ten staves of musical notation for a solo instrument, possibly a flute or oboe. The music is in common time and consists of ten measures. Fingerings are indicated by numbers (1, 2, 3, 4) placed above specific notes. Measure 1: Measures 1-3 (trill), 4 (1), 5 (1). Measure 2: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 3: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 4: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 5: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 6: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 7: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 8: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 9: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). Measure 10: Measures 1-2 (trill), 3 (2), 4 (1), 5 (3). The key signature changes from G major to F# major at the beginning of measure 10.

Moderato

The image shows ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The first staff begins with a dynamic 'f' and a tempo marking 'Moderato'. The notation includes various note heads, stems, and beams, with some notes having circled numbers above them (e.g., 3, 4, 0, 2, 1). The second staff starts with '3 simile'. The third staff begins with 'p'. The fourth staff starts with 'f'. The fifth staff begins with 'f'. The sixth staff starts with 'p'. The seventh staff begins with 'f'. The eighth staff starts with 'p'. The ninth staff begins with 'f'. The tenth staff ends with 'f'. The page number '41' is located at the bottom right corner of the page.

A page of musical notation for a solo instrument, likely flute or oboe, featuring ten staves of music. The notation includes various dynamics such as *p* (piano), *f* (forte), *rit.* (ritardando), and *a tempo*. Articulations include slurs, grace notes, and fingerings indicated by numbers (1, 2, 3, 4) above or below the notes. Performance instructions like "V restez." and "simile" are also present. The music consists of sixteenth-note patterns and eighth-note chords, with some measures containing rests. The key signature changes between staves, and the time signature varies throughout the piece.

Andante*simile*

(Nº 27, I c6.)

Sheet music for Andante, simile, page 17, numbered 43. The music consists of ten staves of musical notation for a single instrument. The tempo is indicated as Andante and simile. The key signature is one flat, and the time signature is common time (indicated by '2'). The music features various slurs, grace notes, and dynamic markings. The first staff begins with a 'V' above the staff, followed by a circled '3' over a note, and a circled '3' over another note. The second staff begins with a 'V' above the staff. The third staff begins with a circled '2' over a note, followed by a circled '3' over a note, and a circled '1' over a note. The fourth staff begins with a circled '3' over a note, followed by a circled '1' over a note. The fifth staff begins with a circled '3' over a note, followed by a circled '1' over a note. The sixth staff begins with a circled '4' over a note, followed by a circled '3' over a note, and a circled '2' over a note. The seventh staff begins with a circled '3' over a note, followed by a circled '1' over a note. The eighth staff begins with a circled '4' over a note, followed by a circled '2' over a note, and a circled '3' over a note. The ninth staff begins with a circled '3' over a note, followed by a circled '1' over a note. The tenth staff begins with a circled '4' over a note, followed by a circled '2' over a note, and a circled '3' over a note. The music concludes with the instruction "reste". The page number 17 is at the top center, and the page number 43 is at the bottom right.

4

4

4 3 1 2

3 1

4 3 1 2

4 rit. a tempo

4 3 1 2

4 3 1 2

4 3 1 2

4 3 1 2

3 4

3 4

3 4

Cadenza

3 0 1 2 3 2 3 0

1 1 1 3 tr.

(№ 60, II сб.)

Allegro

f

Moderato

(№ 53, II сб.)

A page of sheet music for guitar, featuring tablature and standard musical notation. The music is in common time, with a key signature of two sharps. The tablature shows fingerings (e.g., 0, 1, 2, 3, 4) and dynamic markings like *f*, *mp*, *mf*, and *tr*. The musical notation includes various note heads and stems. The page is divided into sections labeled IV, III, V, and VI, with section IV starting at the top and section VI ending at the bottom. The tablature shows a mix of open and fretted strings, with some notes indicated by dots or dashes.

Fuga

Maestoso

(№ 23, 1 сб.)

Maestoso
(Nº 23, 1 c6)

The image shows a page of sheet music for piano, labeled "Maestoso" at the top left and "(Nº 23, 1 c6)" at the top right. The music is arranged in two staves. The top staff uses a treble clef and common time, with dynamics like "f" (fortissimo) and "v" (pianissimo). The bottom staff uses a bass clef and common time. Both staves feature complex rhythmic patterns with many sixteenth and thirty-second notes. Fingerings are indicated above the notes in various positions. The page number "49" is located at the bottom right corner.

(Nº 42, II c6.)

Allegro moderato

Allegro moderato

(Nº 42, II c6.)

Allegro moderato

f *p* *simile* *mf*

v. *loco*

p *f.*

4 (2) *2*

3 *4*

4 *3*

V. *VII* *V* 51

Allegro

(Nº 30, 1 c6.)

2

rit.

a tempo

4 2

3

4 3

1

1 3 3

4

5

5

54

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

rit.

a tempo

A series of ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The music is in common time and consists primarily of eighth-note patterns. Measure numbers 1 through 10 are indicated above the staves. The notation includes various dynamics such as *rit.* (ritardando), *Cadenza*, and *tr.* (trill). Measure 10 concludes with a final cadence and a repeat sign with the number 4.

Moderato

(№ 11, II c6.)

A page of musical notation for a string instrument, likely violin or cello. The page contains ten staves of music, each with a treble clef and a key signature of three sharps. The music consists of sixteenth-note patterns with various slurs and grace notes. Numbered fingering (1, 2, 3, 4) is indicated above certain notes. The page number 58 is at the bottom left.

Allegretto

(Nº 23, II c6.)

The sheet music consists of 12 measures of piano music. The key signature is A major (three sharps). The tempo is Allegretto. Measure 1 starts with a forte dynamic (f) and a sixteenth-note pattern. Measures 2-3 show eighth-note patterns with dynamics p and f. Measures 4-5 feature sixteenth-note patterns with dynamics p and f. Measures 6-7 show eighth-note patterns with dynamics p and f. Measures 8-9 feature sixteenth-note patterns with dynamics p and f. Measures 10-11 show eighth-note patterns with dynamics p and f. Measure 12 ends with a forte dynamic (f).

Sheet music for piano, featuring 14 staves of musical notation. The music is in G major (two sharps) and consists of measures 60 through 74. The notation includes various dynamics such as *f*, *p*, *mf*, and *ff*. Measure 60 starts with a treble clef, two sharps, and a common time signature. Measures 61-64 show eighth-note patterns. Measures 65-68 feature sixteenth-note chords. Measures 69-72 continue with sixteenth-note chords. Measures 73-74 conclude with eighth-note patterns.

60

Fuga

(Nº 28, I c6.)

The musical score consists of ten staves of music. Staff 1 (top) starts with a forte dynamic (f). Staff 2 begins with a measure containing a grace note. Staff 3 features a bass clef and a measure with a grace note. Staff 4 shows a bass clef and a measure with a grace note. Staff 5 has a bass clef and a measure with a grace note. Staff 6 begins with a bass clef and a measure with a grace note. Staff 7 has a bass clef and a measure with a grace note. Staff 8 begins with a bass clef and a measure with a grace note. Staff 9 has a bass clef and a measure with a grace note. Staff 10 (bottom) begins with a bass clef and a measure with a grace note.

A handwritten musical score for a string quartet, consisting of four staves. The music is in common time and includes various key changes, such as G major, E major, and D major. Measure 1 starts in G major with a forte dynamic. Measure 2 begins in E major. Measure 3 starts in D major. Measures 4-5 return to G major. Measures 6-7 begin in E major. Measures 8-9 start in D major. Measure 10 concludes in E major. The score uses standard musical notation with stems, rests, and bar lines. Measure numbers 1 through 10 are written above the staves. Measure 10 ends with a repeat sign and two endings, labeled 1 and 2.

(Nº 13, II c6.)

Allegro

f

restez.
V

restez.

64

Allegretto

(No. 41, I c6.)

mf

f

p

f

p

mf

f

p

mf

f

65

The musical score consists of ten staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It features sixteenth-note patterns with various slurs and grace notes. The second staff continues with a treble clef and common time, showing eighth-note and sixteenth-note patterns. The third staff begins with a treble clef and common time, containing eighth-note and sixteenth-note patterns with dynamic markings. The fourth staff begins with a treble clef and common time, featuring eighth-note and sixteenth-note patterns. The fifth staff begins with a treble clef and common time, containing eighth-note and sixteenth-note patterns. The sixth staff begins with a treble clef and common time, featuring eighth-note and sixteenth-note patterns. The seventh staff begins with a treble clef and common time, containing eighth-note and sixteenth-note patterns. The eighth staff begins with a treble clef and common time, featuring eighth-note and sixteenth-note patterns. The ninth staff begins with a treble clef and common time, containing eighth-note and sixteenth-note patterns. The tenth staff begins with a treble clef and common time, featuring eighth-note and sixteenth-note patterns with a dynamic marking of *rit.* (ritardando).

Moderato

(Nº 33, I c6.)

Moderato

mf

restez. *f* *restez.* *A*

mp

restez.

a tempo *rit.* *mf*

restez.

V

f

Allegro moderato

2 (No 19, II c6)

The sheet music consists of eight staves of musical notation for piano. The key signature is two sharps (F major). The tempo is Allegro moderato. The dynamic is forte (f). The music is divided into measures by vertical bar lines. Some measures contain multiple notes per beat, indicated by horizontal bar lines through the stems. Measure 1 starts with a forte dynamic. Measures 2-4 show a continuation of the melodic line with various note values and rests. Measures 5-8 introduce more complex harmonic structures with chords and sustained notes. Measures 9-12 continue the rhythmic patterns established earlier. Measure 13 concludes the section with a final dynamic marking.

Sheet music for a solo instrument, likely flute or oboe, featuring ten staves of musical notation. The music is in G major (two sharps) and consists of measures 1 through 70. Various performance techniques are indicated, including slurs, grace notes, and dynamic markings like *f* (fortissimo), *mf* (mezzo-forte), and *rit.* (ritardando).

The music begins with a sixteenth-note pattern in measure 1. Measures 2-3 show a transition with grace notes and slurs. Measures 4-5 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 6-7 show a more complex rhythmic pattern with sixteenth-note groups. Measures 8-9 continue the melodic line with slurs. Measures 10-11 feature a return to a simpler pattern with slurs. Measures 12-13 show a melodic line with slurs and grace notes. Measures 14-15 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 16-17 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 18-19 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 20-21 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 22-23 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 24-25 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 26-27 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 28-29 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 30-31 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 32-33 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 34-35 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 36-37 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 38-39 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 40-41 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 42-43 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 44-45 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 46-47 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 48-49 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 50-51 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 52-53 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 54-55 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 56-57 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 58-59 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 60-61 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 62-63 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 64-65 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 66-67 show a return to a simpler pattern with slurs. Measures 68-69 feature a melodic line with slurs and grace notes. Measures 70 shows a final melodic line with slurs and grace notes.

Fuga

(N: 29. I c6.)

Fuga

(N: 29. 1 c6.)

The image shows a page of sheet music for piano, specifically the 'Fuga' section. The music is arranged in two staves. The top staff uses a treble clef and common time, while the bottom staff uses a bass clef and common time. The music consists of ten measures of complex, rhythmic patterns. Measure 1 starts with a quarter note followed by eighth-note pairs. Measures 2-3 show sixteenth-note patterns. Measures 4-5 feature eighth-note chords. Measures 6-7 continue with sixteenth-note patterns. Measures 8-9 show eighth-note chords again. Measure 10 concludes with a final eighth-note chord. Various dynamics like forte and piano, as well as slurs and grace notes, are included. Measure numbers 1 through 10 are written above the staves. Measure 10 is labeled '(N: 29. 1 c6.)'.

The image shows a page of sheet music for guitar, featuring six staves of musical notation above six corresponding staves of tablature. The music is in common time and includes various performance instructions such as 'rit.', 'V', and 'VII'. The tablature uses standard guitar notation with vertical lines representing strings and horizontal dashes representing frets. The first staff of tablature includes numerical values (e.g., 2, 0, 0, 3, 0) below the dashes. The page number 72 is located at the bottom left.

Moderato

The image shows a page of sheet music for piano, consisting of ten staves. The music is in common time and uses a treble clef. The first staff begins with a forte dynamic (f) and includes fingerings (1), (2), (3), and (4). The second staff starts with a dynamic (mf) and includes fingerings (0), (1), (2), and (4). The third staff includes a dynamic (f) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The fourth staff includes a dynamic (mf) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The fifth staff includes a dynamic (f) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The sixth staff includes a dynamic (mf) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The seventh staff includes a dynamic (f) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The eighth staff includes a dynamic (mf) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The ninth staff includes a dynamic (f) and fingerings (0), (1), (2), and (4). The tenth staff includes a dynamic (mf) and fingerings (0), (1), (2), and (4). There are also several performance instructions in French, such as "restez.", "(gr.)", and "(tr.)".

A page of sheet music for violin and piano. The music is arranged in two staves. The top staff is for the violin, and the bottom staff is for the piano. The violin part consists of six measures of sixteenth-note patterns. The piano part includes dynamic markings like 'rit.', 'Adagio', 'mp', and 'f'. The page number '74' is at the bottom left, and 'mf' is at the bottom right.

(No 50, I c6.)

Moderato

(No 50, I c6.)

f

mf

simile

f

f

f

f

Sheet music for violin and piano, featuring ten staves of musical notation. The music is in common time, with a key signature of one flat. The violin part includes dynamic markings such as *rit.*, *a tempo*, and *ad lib.*. Articulation marks like *v*, *3*, *1 restez*, and *restez.* are present. The piano part features sixteenth-note patterns and rests. The score concludes with a cadenza for the violin.

76

Moderato

simile

78

f restez.

p

simile

Cadenza

2 3 2 1

Allegro moderato

The music is divided into two systems by a vertical bar line. The first system ends at measure 4 and the second at measure 5. Measure numbers are placed above the staff. The first system starts with a forte dynamic 'f'. Measures 1-4 contain sixteenth-note patterns. Measures 5-8 show eighth-note patterns with grace notes. Measures 9-12 feature sixteenth-note patterns. Measures 13-16 show eighth-note patterns. Measures 17-20 end the section.

A page of musical notation for a solo instrument, likely piano, featuring ten staves of music. The notation includes various dynamics (e.g., 0, 1, 2, 3, 4, rit.), articulations (e.g., V, V1, V2), and performance instructions (e.g., rit.). The music consists of six measures per staff, with some staves ending in parentheses. The page number 80 is located at the bottom left.

(Nº 42. 1 c6.)

Fuga

The music consists of 12 measures of piano fugue. Measure 1 starts with a treble clef, two sharps, and a tempo marking *mf*. Measures 2-12 continue the fugue, featuring various dynamics like *p*, *mf*, and *mp*, and performance techniques such as grace notes and slurs. Measure 12 concludes with a bass clef.

The image shows ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The music is in common time and consists primarily of eighth-note patterns. The first two staves begin with a treble clef and a key signature of three sharps. The subsequent staves switch to a bass clef and a key signature of one sharp. Various performance markings are present, including dynamic signs like 'ff' (fortissimo) and 'p' (pianissimo), and fingerings such as '1', '2', '3', '4', and '0'. Measure numbers '1', '2', '3', '4', and 'V rit.' are also indicated. The music concludes with a final dynamic 'f' at the bottom right.

Moderato

(Nº 51, II c6.)

simile (3)

f

p

sostenuto

f

p

83

A page of musical notation for a solo instrument, likely piano, featuring ten staves of music. The notation includes various dynamics such as *f*, *p*, *f*, *p*, *v*, *resterz.*, *resterz.*, *rit.*, and *(1)*. Articulation marks like dots and dashes are present. Performance instructions include *restez.* and *rit.* The music consists of six measures per staff, with some staves starting with a treble clef and others with a bass clef. Measure numbers 1 through 10 are indicated above the staves.

Andante

The image shows ten staves of musical notation for piano, arranged vertically. The music is in common time and consists of measures 86 through 95. The key signature changes frequently, including G major, A major, B major, C major, D major, E major, F# major, G major, A major, and B major. Measure 86 starts with a forte dynamic (f) and includes a melodic line with grace notes and a bass line with eighth-note chords. Measures 87-88 show a continuation of the melodic line with eighth-note patterns and bass support. Measure 89 begins with a piano dynamic (p) and features a more complex melodic line with sixteenth-note figures. Measures 90-91 continue with eighth-note patterns and bass lines. Measure 92 starts with a forte dynamic (f) and includes a melodic line with eighth-note chords and a bass line. Measures 93-94 show a continuation of the melodic line with eighth-note patterns and bass support. Measure 95 concludes with a forte dynamic (f) and includes a melodic line with eighth-note chords and a bass line.

A page of sheet music for piano, featuring ten staves of musical notation. The music is primarily in common time, with some measures in 2/4 indicated by a '2' over a measure. The key signature varies, with sharps and flats appearing in different sections. The notation includes various note values (eighth, sixteenth, thirty-second), rests, and dynamic markings like *simile*, *cresc.*, and *p*. Fingerings are marked above the notes in several staves. The music consists of two systems of five staves each.

88

Risoluto

(Nº 47, 1 c6.)

Fuga

(No. 43, 1 c6.)

The sheet music consists of 12 measures of piano fugue. The first measure starts with a forte dynamic (f) in common time. The subsequent measures show various melodic entries and harmonic progressions. Measure 12 concludes with a repeat sign (V).

A page of musical notation for a solo instrument, likely a flute or piccolo, featuring ten staves of music. The notation includes various fingerings (numbered 0-4) above the notes and slurs connecting groups of notes. The key signature is A major (two sharps). The music consists of continuous eighth-note patterns with occasional sixteenth-note grace notes and dynamic markings like 'f' (fortissimo) and 'ff' (fortississimo). The page number 92 is at the bottom left.